

กรุงเทพฯ ในความรู้สึกของข้าพเจ้า

(MY BANGKOK)

นาย เอกภพ ปรีชาศิลป์

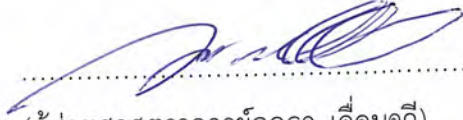
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 41124
วัน, เดือน, ปี 8 S.A. 2544

.b.....
.i.....

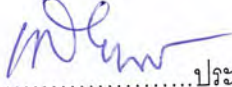
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

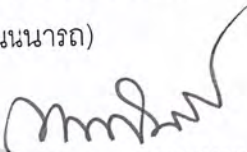
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

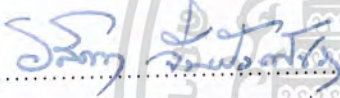

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

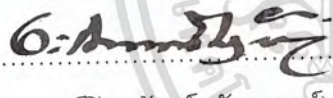

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรียวณิช)

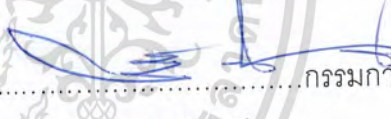

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

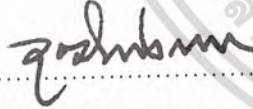

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

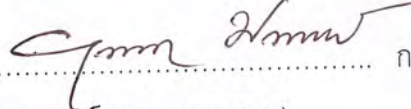

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์กันจนา ดำโล่ภี)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตโร)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสนิน กาสต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	กรุงเทพฯ ในความรู้สึกของข้าพเจ้า (MY BANGKOK)
ชื่อ	นาย เอกภพ ปรีชาศิลป์
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2543
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหนณี

บทคัดย่อ

มนุษย์กับสภาพแวดล้อมมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สภาพแวดล้อมที่ดี สร้างความรู้สึกและสุขภาพจิตที่ดีแก่ผู้คน ขณะเดียวกันคนก็สร้างให้สภาพแวดล้อมสวยงาม น่าอยู่อาศัย จึงเกิดความสมดุล กรุงเทพฯ เมืองหลวงของประเทศไทยกำลังขาดดุลทางสภาพแวดล้อม ซึ่งเกิดจากความขาดความรับผิดชอบต่อและดำเนินกิจกรรมของผู้คน จากการสังเกต สัมผัส และบันทึก ถูกนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมสีน้ำมัน โดยให้ความสำคัญกับความแออัด เบียดเสียดของผู้คน การเห็นแก่ตัว การเดินทางที่ยากลำบาก การจราจรที่ติดขัด ไม่เลือกเวลาและสถานที่ ผสมผสานกับสีสรรของบรรยากาศ ฝีแปรงจากอารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการ เพื่อสื่อสารถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับกรุงเทพฯ ณ สถานที่หนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่ง จากสภาพความแตกต่างกันของผู้คนทางจิตใจ และปัจจัยซึ่งล้วนเป็นผลจากการกระทำของมนุษย์ทั้งสิ้น อีกทั้งยังกลับกลายเป็นผลกระทบที่ย้อนกลับมาคอยสนองต่อมนุษย์ที่เป็นผู้สร้างและทำลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เอกสารประกอบงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้นำเสนอข้อมูล แนวความคิดและเทคนิควิธีการ ปฏิบัติงานสร้างสรรค์ โดยเรียบเรียงขั้นตอนของแนวความคิด และผลงานในแต่ละช่วงของการทำงานในเนื้อหาสาระของเอกสารประกอบผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะกล่าวถึง แนวความคิด วิธีการสร้างสรรค์ ปัญหาที่เกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหา รวมถึงข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เอกสารชุดนี้จึงเป็นการนำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์ ซึ่งเป็นงานชุดสุดท้ายของการศึกษา เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาสาระต่าง ๆ ภายในงานประกอบกับผลงานจริงเพื่อสนับสนุนให้ผลงานมีคุณค่าเด่นชัดยิ่งขึ้น และข้าพเจ้าหวังว่าเอกสารประกอบผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะมีประโยชน์กับผู้สนใจศึกษางานศิลปะไม่มากก็น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกคุณบิดา มารดาที่ต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ นานับประการและเอื้อ
เพื่อร่างกาย และแรงใจ ในฐานะของบิดา มารดา และบุคคลที่มีความรักและเอื้ออาทรต่อข้าพเจ้า
เป็นที่สุด

ขอโน้มรำลึกและกราบขอบคุณท่านคณาจารย์ทั้งหลาย ทั้งปวงที่ทุ่มเทร่างกายแรงใจใน
การชี้แนะทางการศึกษา ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงเป็นผู้ปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตให้
ข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาในสิ่งที่ข้าพเจ้ารักและต้องการเป็นผู้ที่ให้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนา และจะขอ
เก็บความรู้สึกที่ดีที่มีทั้งหมดของคณาจารย์ทุกท่านไว้ภายในจิตใจของข้าพเจ้าตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง - จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของเรื่องที่น่ามาศึกษา	2
จุดมุ่งหมายของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
บทที่ 2 ที่มาแห่งความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มาแห่งความบันดาลใจ	3
อิทธิพลที่ได้รับ	4
แนวความคิดสร้างสรรค์	6
บทที่ 3 การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลป์ขั้นต้นตอนการศึกษาข้อมูลและ การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	7
การสร้างภาพร่าง	8
- ภาพร่างชุดที่ 1	11
- ภาพร่างชุดที่ 2	14
- ภาพร่างชุดที่ 3	16
- ภาพร่างชุดที่ 4	18
ภาพร่างที่น่ามาขยาย	19
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	21
เนื้อหาของผลงาน	21
รูปแบบของผลงาน	21
การจัดองค์ประกอบ	22
- วิเคราะห์ทัศนธาตุของผลงานชิ้นที่ 1	23
- วิเคราะห์ทัศนธาตุของผลงานชิ้นที่ 2,3 และ 4	27
เทคนิคและวิธีการในการสร้างสรรค์	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	๑
	หน้า
ผลงานศิลปนิพนธ์	36
- ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	37
- ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	38
- ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	39
- ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	40
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพผลงานของ Ernst Ludwid Kirchner	5
ภาพข้อมูลที่นำมาศึกษาเพื่อทำภาพร่าง	9
ภาพร่าง ชุดที่ 1	11
- ภาพร่างชิ้นที่ 1	11
- ภาพร่างชิ้นที่ 2	11
- ภาพร่างชิ้นที่ 3	12
- ภาพร่างชิ้นที่ 4	13
ภาพร่าง ชุดที่ 2	14
- ภาพร่างชิ้นที่ 1	14
- ภาพร่างชิ้นที่ 2	15
- ภาพร่างชิ้นที่ 3	15
- ภาพร่างชิ้นที่ 4	16
- ภาพร่างชุดที่ 5	16
ภาพร่าง ชุดที่ 3	16
- ภาพร่างชิ้นที่ 1	17
- ภาพร่างชิ้นที่ 2	17
ภาพร่าง ชุดที่ 4	18
- ภาพร่างชิ้นที่ 1	18
- ภาพร่างชิ้นที่ 2	18
ภาพร่างที่นำมาขยาย	19
ภาพการใช้เส้น (วิเคราะห์ทัศนธาตุงานชิ้นที่ 1)	22
ภาพการใช้สี	23
ภาพการใช้รูปทรง	24
ภาพการใช้พื้นผิวและวัสดุ	25
ภาพการใช้ที่ว่าง	26
ภาพการใช้เส้น (วิเคราะห์ทัศนธาตุงานชิ้นที่ 2,3,4)	27
ภาพการใช้สี	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
ภาพการใช้รูปทรง	31
ภาพการใช้พื้นผิว	32
ภาพการใช้ที่ว่าง	34
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	37
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	38
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	39
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สภาพแวดล้อมสามารถสร้างความรู้สึกให้กับผู้อยู่อาศัยหรือผู้ที่สัมผัสได้ ถ้าสภาพแวดล้อมสะอาด สดใส ไร้มลพิษ จิตใจ ผู้อยู่อาศัยจะรู้สึกสดชื่นแจ่มใส ในทางตรงกันข้ามสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายสามารถทำให้ทุกชีวิต รู้สึกหม่นหมองและขุ่นมัวภายในจิตใจได้

ในขณะที่สภาพแวดล้อมกับผู้อยู่อาศัยต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ผู้อยู่อาศัยก็สามารถสร้างให้สภาพแวดล้อมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้ แต่ในกรุงเทพฯ เมืองหลวงของประเทศไทยเกิดความไม่สมดุลย์ของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ความเห็นแก่ตัวในการใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของแต่ละหน่วยชีวิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยเท่าพันทวี สิ่งแวดล้อมถูกเปลี่ยนแปลง แก้ไข และเพิ่มเติมเพียงเพื่อตอบสนองของผลกำไรทางวัตถุ แต่ยอมขาดทุนสุขภาพที่มีความหยาบคายทางจิตใจ ทำให้กรุงเทพฯ ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย การขยายตัวและพัฒนาอย่างรวดเร็วของกรุงเทพฯ ทำให้สิ่งปลูกสร้างสมัยใหม่เกิดขึ้นมาเพื่อรับใช้นายทุน ผู้คนถูกเบียดเบียนที่อยู่อาศัยทำให้ชุมชนเกิดความแออัด รวมไปถึงเรื่องของการเพิ่มจำนวนของประชากรที่ยากแก่การควบคุม จากตรงจุดนี้ปัญหาเด็กจรจัด เคลื่อนเมืองก็ไล่ตามมาอย่างไม่ลดละ ทำให้เกิดอาชีพที่เสี่ยงอันตรายบนท้องถนน เนื่องจากการจราจรที่คับคั่งและติดขัดอย่างรุนแรง และเกือบตลอดเวลาที่คว้นพิษถูกปล่อยออกมาผสมผสานกับคว้นพิษของแหล่งผลิตรายใหญ่ระดับโรงงานในอากาศ เป็นการเพิ่มจำนวนของชีวิตที่พิการแต่กำเนิดค่าครองชีพที่สูง จนทำให้อาชีพที่ทำให้ผู้คนสามารถพุ่มเพื่อจุนเจือใจเกิดขึ้นมาอย่างยินดีทั้งขายเร็ว อนุร่าง และยาเสพติด สวรรณาธารณะที่มีอยู่เพียงน้อยนิดไม่พอเพียงต่อการเพิ่มปริมาณอากาศที่บริสุทธิ์กลับเป็นจุดนัดพบของอาชีพเหล่านี้ ส่งผลสืบเนื่องให้เกิดโรคอณากรรมกับเด็กและสตรี ที่ตกอยู่ในสภาพของตัวประกัน เมื่อมีผู้คลุ้มคลั่งจากยาเสพติด การรณรงค์ให้รักบ้านเกิดมาเป็นกระแสสำคัญเมื่อ กรุงเทพฯ ด้งดูดคนจากหลายภูมิภาคของประเทศไทยรวมไปถึงต่างประเทศเข้ามาเสี่ยงดวงโดยใช้ชีวิตเป็นเดิมพัน การเดินทางและการจราจร เป็นปัจจัยหลักเข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้น ทางด่วน ทางยกระดับ รถไฟฟ้า ถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อแก้ปัญหาการติดขัดของการจราจร แต่กลับช่วยได้เพียงชีวิตที่มีอันจะกิน หรือไม่เดือดร้อนทางการใช้จ่าย ชีวิตชนชั้นกรรมาชีพ หรือพวกที่หาเช้ากินค่ำยังคงประสบปัญหา ความแออัดยัดเยียดเบียดเสียดของผู้คนบนรถประจำทาง หรือการรอคอยและปล่อยเวลาผ่านไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างน่าเบื่อหน่าย น่าเสียดายอย่างยิ่ง การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ฯ เป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายและรู้สึกสะเทือนใจอย่างรุนแรงกับผู้ที่ต้องการประสบการณ์ที่ดีและสวยงามในชีวิต

เนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ปัญหาการจราจรและความแออัดเบียดเสียดของผู้คนในกรุงเทพฯ ฯ เป็นสำคัญโดยใช้รูปทรงคนเต็มตัว (Figure) รถประจำทาง อาคารบ้านเรือนสิ่งปลูกสร้างและบรรยากาศ นำมาจัดวางองค์ประกอบ ผสมผสานจินตนาการ ความรู้สึก และการสัมผัสจากประสบการณ์จริงของข้าพเจ้าแล้วจัดกรจัดวางองค์ประกอบขึ้นใหม่นำเสนอในลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi – Abstract)

องค์ประกอบศิลป์

มีการใช้เส้นรอบนอกด้วยสีเน้นรูปทรงต่าง ๆ ในงานให้ชัดเจนขึ้น ใช้ที่แปร่งที่รวดเร็วเฉียบพลันในการสร้างพื้นผิวและร่องรอย การสื่อถึงเวลาโดยแบ่งงานเป็น 2 ส่วน คือ กลางวันกับกลางคืน ระยะเวลาจะใช้ลักษณะของภาพทิวทัศน์ (Landscape) คือ ระยะเวลาใกล้ชัด ระยะเวลาไกลจะไม่ชัดและระยะหน้ามีขนาดของรูปทรงและที่แปร่งที่ใหญ่ ระยะเวลาหลังจะมีขนาดเล็ก มีการทับซ้อนของรูปทรง (Over lap) เพื่อเพิ่มระยะมิติ และความน่าสนใจในงานในขณะเดียวกันก็สื่อถึงความเหลื่อมล้ำของคนในสังคมที่ไม่สามารถมีใครเหมือนกันได้ ทำได้เพียงคล้ายคลึงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาแห่งความบันดาลใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจ

ข้าพเจ้าเกิดในจังหวัดราชบุรี และเกิดมากับสภาพแวดล้อมในต่างจังหวัด ดังนั้นจึงพบแต่ อากาศบริสุทธิ์ การจราจรที่ชวักไขว่แต่ไม่ติดขัด ผู้คนที่ดูร่วนรวยแต่มีรอยยิ้ม ทำให้สภาวะภายในจิตใจของข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีกับสภาพแวดล้อม และตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าเติบโตมานั้น ข้าพเจ้าได้รู้จักและเข้ามาสัมผัสกับ “ กรุงเทพฯ ” โดยการมาศึกษาเพิ่มเติมพิเศษหรือมาเที่ยวซื้อของกับ บิดา มารดา เป็นประจำ ข้อเปรียบเทียบระหว่าง กรุงเทพฯ กับจังหวัดราชบุรี ที่ข้าพเจ้ากำเนิดและเติบโตมาจึงเกิดขึ้น และซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจข้าพเจ้าเสมอมา

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้เดินทางเข้ามาศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษาที่กรุงเทพฯ ข้อเปรียบเทียบที่หยั่งรากลึกอยู่ในจิตใจก็ชัดมากขึ้น ความแตกต่างที่เคยเป็นเพียงความคิดจากการเข้ามาสัมผัส กลับกลายเป็นความรู้สึกในทางปฏิบัติ เริ่มเป็นรูปธรรมและรุนแรงกว่าที่ข้าพเจ้าเคยคาดคิดมาก่อน ทั้งสภาพแวดล้อมรวมไปถึงสภาพจิตใจของผู้ที่อยู่อาศัยด้วย ความแออัดเบียดเสียดของผู้คนที่มีจำนวนมากมาย การรอคอย การแข่งขันกับเวลาที่มีจำกัด สภาพอากาศที่เลวร้าย ทำให้ระบบทางเดินหายใจ ต้องทำงานหนักกว่าที่ควรจะเป็น ใบหน้าของผู้คนที่บ่งบอกถึงความหม่นหมองภายในจิตใจ และปัญหาหลักใหญ่ คือ การจราจรที่เรื้อรังมาหลายปีแล้ว และทุกวันนี้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงสภาพจิตใจภายในของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ากำลังจะสูญเสียความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อ “ กรุงเทพฯ ” เหมือนกับผู้คนจำนวนมากมายที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ปัญหาตรงจุดนี้ที่เป็นแรงบันดาลใจกระตุ้นเตือนสำนึกและจิตวิญญาณของข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ ในรูปแบบของงานจิตรกรรมถึงนามธรรม (Semi Abstract) ใช้เทคนิคสีน้ำมันถ่ายทอด เรื่องราวความแออัดของผู้คน การจราจรที่คับคั่งติดขัด และสภาพความเบียดเสียดของผู้คน รวมไปถึงบรรยากาศที่เลวร้ายอย่างไม่จำกัดเวลา เปรียบเสมือนเป็นบันทึกเรื่องราวที่เลวร้ายของกรุงเทพฯ ว่าครั้งหนึ่งกรุงเทพฯ เคยสูญเสียความน่าอยู่เพราะคนในกรุงเทพฯ สูญเสียความรับผิดชอบและความดีงามในจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลจากงานศิลปะ

ศิลปะเอ็กเพรสชันนิสม์ (Expressionism Art) ¹

เป็นแนวทางศิลปะที่เน้นการแสดงออกของอารมณ์ ความรู้สึกภายใน ทั้งอารมณ์ โกรธ ความกลัว ความเศร้า ความเคียดแค้น หรือเกลียดชัง เรื่องราวเนื้อหาในงานมักเป็นเรื่องที่ศิลปินมีประสบการณ์ตรง ความรู้สึกและการแสดงออกจะเป็นสาระสำคัญในงานลักษณะนี้ การใช้สีของศิลปินค่อนข้างรุนแรง มีฝีแปรงหรือการวาดพู่กันที่เฉียบขาดว่องไว ศิลปินบางท่านมีการบิดเบี้ยวรูปทรง เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว และมีการตัดเส้นรอบนอก หรือใช้เส้น Drawing อย่างง่าย ๆ เนื้อหาที่พบเห็นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในสังคมในช่วงเวลาที่ศิลปินมีชีวิตอยู่ เช่น สงครามกรุงเบอร์ลินในเยอรมันนี่ เป็นต้น ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจกับลักษณะวิธีการแสดงออกของศิลปินกลุ่มนี้ รวมถึงการใช้สีและการตัดทอนรูปทรง บิดเบี้ยวรูปร่างและอารมณ์ความรู้สึกในการแสดงออกที่น่าสนใจ การกล้าที่จะแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกภายในของตัวศิลปินเอง ในที่นี้จะขอเสนอตัวอย่างของกลุ่มศิลปินกลุ่มหนึ่ง

²ศิลปินกลุ่มเยอรมันเอ็กเพรสชันนิสม์ (German Expressionism Art) มีผลสืบเนื่องมาจากความเป็นจริง ผล หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปรากฏหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ภาพเขียนของศิลปินจะเสียดสีและถากถางสังคมอย่างรุนแรง ศิลปินในช่วงนี้ มีหลายท่าน ได้แก่ ³ Emil Nolde (Emil. Hansen) 1867 – 1956 , Max Pehstein 1881 – 1955 , Christian Rohlf s 1849 – 1938 ฯลฯ เป็นต้น ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างศิลปินที่ประทับใจ ท่านหนึ่ง ได้แก่ ⁴ เอนส์ท ลูควิช เคิร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner , 6 May 1880 – 15 June 1938) ลักษณะงานเป็นแบบกึ่งนามธรรม (Semi – Abstract) ใช้สีรุนแรงของสีคู่ตรงข้ามมาปะทะกัน อย่างเห็นได้ชัด เนื้อหาและเรื่องราวแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของคนที่แตกต่างกัน เมื่อสถานะต่างกันในช่วงเวลานั้น ความผิดหวังจากสงคราม ความเห็นแก่ตัวของผู้มีอันจะกินกับสภาพของคนที่ต้องหลบหนีภัยสงคราม เสียดสีและถากถางสังคมและกล่าวถึงความเสื่อมโทรมของศิลปะธรรมในจิตใจคนยุคนั้น

-
- 1 บางส่วน เรียบเรียงจากหนังสือ Expressionism (A revolution in German Art) ของ Benedikt Taschen , 1994 หน้า 9 .
 - 2 จากหนังสือ Expressionism (A revolution in German Art) ของ Benedikt Taschen , 1994 หน้า 7
 - 3 บางส่วน เรียบเรียงจากหนังสือ Expressionism (A revolution in German Art) ของ Benedikt Taschen , 1994 หน้า 254.
 - 4 บางส่วน เรียบเรียงจากหนังสือ Expressionism (A revolution in German Art) ของ Benedikt Taschen , 1994 หน้า 23 , หน้า 251 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็สท์ ลูควิด เคริชเนอร์ มาตัวตายในวันที่ 15Jun 1938 (15 มิถุนายน 2482)

ภาพผลงานของ Ernst Ludwig Kirchner บางส่วน ¹

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

ภาพที่ 5

ภาพที่ 4

ภาพที่ 3

ภาพที่ 6

ภาพที่ 7

๕ จากหนังสือ Expressionism (A revolution in German Art) ของ Benedikt Taschen , 1994 หน้า 26 - 45 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของสถานที่ต่าง ๆ ในแต่ละมุมมองในกรุงเทพฯ และรูปทรงคนที่คลี่คลาย จากความเป็นจริงผสมผสานกับจินตนาการของข้าพเจ้า จัดวางองค์ประกอบในลักษณะการทับซ้อนรูปแบบของรูปทรงแต่แตกต่างกันบุคลิกลักษณะ เพื่อเน้นย้ำความหนาแน่นของผู้คนและความหนาแน่นของการจราจรซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักในการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ๙ สีที่ใช้มี 2 ลักษณะ สีที่หม่นหมองแทนความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพแวดล้อมในกรุงเทพฯ ๙ เป็นความรู้สึกที่ขุ่นมัวต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เลวร้ายที่ส่งผลกระทบต่อทุกชีวิตในกรุงเทพฯ ๙ รวมถึงตัวข้าพเจ้าเองด้วย และสีสรรอีกส่วนที่สดใส เพื่อต้องการแสดงความรู้สึกอีกส่วนที่ต้องยอมรับสภาพความเป็นจริง และมองโลกในแง่ดี เป็นการยอมรับแต่ไม่ยอมจำนนของข้าพเจ้าจึงมีการใช้เส้นรอบนอกที่รุนแรง ครอบอยู่ในแต่ละรูปทรงเป็นการตอกย้ำความรู้สึกสับสนวุ่นวาย อึดอัด ที่ครอบคลุมและอัดแน่นอยู่ในแต่ละชีวิตที่รู้สึกได้ในกรุงเทพฯ ๙ ที่แปร่งหรือผีแปร่งที่รุนแรงเป็นการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกเก็บซ่อนไว้ภายในจิตใจของข้าพเจ้า ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมของกรุงเทพฯ ๙ บรรยากาศที่ขี้มูเซว ร้อนแรง หรือสีสรรที่ผิดธรรมชาติความเป็นจริงเพื่อต้องการให้เห็นถึงความผิดปกติของกรุงเทพฯ ๙ ที่ข้าพเจ้าจินตนาการไว้และไม่ต้องการให้เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ในการค้นคว้างานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปที่ผู้คนที่ต้องมีการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ ฯ โดยเน้นการจรรยาบรรณที่องถนนเป็นสำคัญ การจราจรที่ติดขัดแน่นขนัด และการรอคอยของผู้โดยสารที่จะเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละคน จึงนำบรรยากาศและสถานที่ต่าง ๆ ตามสภาพการณ์ที่มีอยู่และเกิดขึ้นจริงในกรุงเทพฯ ฯ มาสร้างให้เกิดบรรยากาศที่อึดอัดและร้อนรน และเคลื่อนไหวรู้สึกถึงช่วงเวลา ทั้งยังสร้างองค์ประกอบขึ้นใหม่ตามความรู้สึกของข้าพเจ้า โดยมุ่งเน้นการแสดงออกทางความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าผ่านร่องรอยที่แปร่งของพุ่กันเป็นหัวใจสำคัญในงาน

ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล และการนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์ ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

1. ทางด้านรูปทรงโครงสร้างทางองค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้าศึกษาจากการถ่ายภาพเหตุการณ์ และบรรยากาศที่เกิดขึ้นจริงตามสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ฯ ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน ในส่วนที่ข้าพเจ้าไปสัมผัสรับรู้ เป็นที่ที่มีการจราจรแออัดและคับคั่งไปด้วยผู้คน เช่น อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และบริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยตามถนนราชดำเนินกลาง เป็นต้น แล้วนำรูปทรงของคนและรถต่าง ๆ โดยเฉพาะรถประจำทางมาใช้ในการทำภาพร่าง (Sketch)

2. ทางด้านอารมณ์ความรู้สึกและจิตใจ

ข้อมูลทางด้านอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้า ได้มาจากการสัมผัสกับเหตุการณ์จริง การเบียดเสียดกับผู้คนบนรถประจำทาง อากาศที่เป็นพิษทำให้การหายใจเป็นไปอย่างยากลำบาก การเสียเวลามากมายกับการเดินทาง การรอคอยรถประจำทาง อากัปภิกิริยาต่างๆ ที่สังเกตเห็นได้จากผู้คนในกรุงเทพฯ ฯ จากการที่ต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายทำให้ผู้คนแล้งน้ำใจ ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อย่างที่ควรจะเป็น และเกิดความหวาดระแวงภัยอันตรายต่าง ๆ จากผู้คนรอบข้าง ความซ้ำซากจำเจน่าเบื่อในการใช้ชีวิตแบบเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทั้งนี้ยังรวมถึงตัวข้าพเจ้าเอง และจิตใจข้าพเจ้าเองด้วยจึงนำข้อมูลดังที่กล่าวมาแล้ว ผสมผสานข้อมูลในข้อแรกมาทำเป็นภาพร่าง (Sketch)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างภาพร่าง (Sketch)

ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างโดยการนำรูปทรงที่ได้จากข้อมูล การถ่ายภาพและการเข้าไปสัมผัส จากสถานที่จริงรวมถึงการ Sketch อย่างรวดเร็ว เพื่อเก็บบรรยากาศและความรู้สึกที่เกิดขึ้นใน ขณะนั้นมาทำภาพร่าง เช่น รถประจำทาง ภาพคนในลักษณะต่าง ๆ เช่น นั่ง ยืน โหนรถประจำทาง ฯลฯ แทนค่าบรรยากาศต่าง ๆ ด้วยสีจากจินตนาการและความรู้สึกของข้าพเจ้า มีการซ้ำรูปทรง การทับซ้อนกันของรูปทรง ขนาดที่แตกต่างกันของรูปทรงและร่องรอยที่แปรปรวนเกิดระยะมิติขึ้น ใน ภาพร่างช่วงหลังจะมีการนำเสนอเกี่ยวกับช่วงเวลาอย่างชัดเจน โดยแบ่งงานเป็นกลางวันกับ กลางคืน มีบรรยากาศที่แตกต่างทำให้รู้สึกถึงความผิดปกติของสภาพแวดล้อม สีสรรที่ขัดแย้งและ กลมกลืน ในขณะที่เดียวกันเส้นสายที่รุนแรงยุ่งเหยิงมีครอบคลุมอยู่ในแต่ละรูปทรง ภาพร่างแต่ละ ภาพแต่ละชุด รายละเอียดจะแตกต่างกันไปตามความคิดและความรู้สึกในช่วงนั้น ๆ ที่พัฒนาขึ้น มา

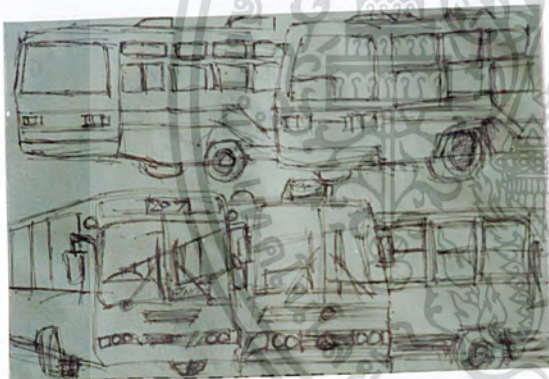

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพข้อมูลที่นำมาศึกษาเพื่อทำภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างที่ 1

ข้าพเจ้านำรูปทรงคน รถประจำทาง และ อาคารในกรุงเทพฯ มาจัดวางองค์ประกอบ โดยคำนึงถึงอารมณ์และบรรยากาศที่ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นสำคัญ มีการคลี่คลายรูปทรงของคนและรถประจำทาง ซึ่งยังทำไม่ได้มากนัก รูปทรงของรถยังห่างไกลความเป็นจริงมากเกินไปจนเกินไป มีลักษณะเหมือนกล่องสี่เหลี่ยมมากกว่า สีสรรยังขุ่นมัว ภาพคนที่อยู่ตรงกลางยังจางใจให้เป็นจุดเด่นก็ยังไม่น่าสนใจ มีการปะติดกระดาษแข็ง (collage) เพื่อเพิ่มมิติในงาน

ภาพร่างที่ 2

ข้าพเจ้าได้แก้ไขรูปทรงของคน ให้ตรงกับความคิดและจินตนาการมากขึ้น การวางองค์ประกอบรู้สึกได้ถึง ความเคลื่อนไหวที่มากขึ้น ขนาดของภาพคนถูกทำให้แตกต่างกันมากขึ้น มีการใช้เส้นที่รุนแรงเพื่อสื่อถึงความอัดอั้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า สีที่ใช้ดูสะอาดมากขึ้น แต่โดยรวมแล้ว การวางองค์ประกอบยังไม่น่าสนใจเท่าที่ควร การซ้อนรูปทรงของคนในส่วนของภาพ ทำได้ค่อนข้างน่าสนใจ ยังคงมีการปะติดกระดาษแข็งเพื่อเพิ่มมิติในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3

ภาพร่างชิ้นนี้ได้ความคิดมาจากการนั่งวาดภาพรถประจำทางหลายคันซ้อนกันและเพิ่มจำนวนคนในงาานมากขึ้น จึงนำรูปทรงของรถประจำทางมาทับซ้อนกันหลายคัน ในลักษณะการวางองค์ประกอบแบบสองข้างเท่ากันโดยยังคงการแสดงออกของอารมณ์ภายในจิตใจเข้าพเจ้าเองเป็นสำคัญ ในชิ้นนี้เริ่มมีความคิดเกี่ยวกับท่าทางคนที่สิ้นหวัง คือ ลักษณะการคลานหมอบลงกับพื้น เส้นประที่เพิ่มลงไปต้องการให้เห็นถึงเรื่องกาลเวลาที่เวียนวนอยู่ในตัวคนที่หมอบอยู่คล้ายกับการจมอยู่ในความสิ้นหวัง ตัวคนที่มีขนาดใหญ่ในภาพร่างที่ 2 ที่มีแต่ส่วนศรีษะและใบหน้า ถูกนำมาลดขนาดลงและเพิ่มจำนวนลงเพื่อความน่าสนใจในการวางองค์ประกอบ แต่ทำให้การใช้ภาพสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพ ๆ ลดลง เช่น อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิที่อยู่กลางภาพแต่ถูกภาพคนบดบัง ทำให้ขาดความสำคัญไป การคลี่คลายรูปทรงของคนและรถประจำทางยังทำได้ไม่ดีนัก แต่ความรู้สึกยึดอัดแน่นชนิดยังคงแสดงออกได้อย่างชัดเจนจึงทำให้สามารถพัฒนาต่อไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4

ภาพร่างที่ 4 นี้เป็นภาพร่างขั้นสุดท้ายของผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าต้องการแก้ไข ในส่วนของสถานที่ที่บ่งบอกความเป็นกรุงเทพฯ โดยใช้อุณาสารวิชัยสมรภูมิมาเป็นสัญลักษณ์และทำให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยลดจำนวนภาพคนในจุดเด่นลงเหลือเพียง 2 ภาพ โดยวางตำแหน่งบนขวาและล่างซ้ายของภาพ เป็นลักษณะคล้ายมองภาพสะท้อน มีเส้นประจำสีดำโดยรอบภาพคนตัวบน เพื่อสื่อถึงเวลาที่สะท้อนกลับมาวนเวียนอยู่รอบ ๆ จำนวนคน โดยรวมในภาพลดน้อยและเพิ่มขนาดและจำนวนของสิ่งปลูกสร้าง อาคาร บ้านเรือนรวมถึงยานพาหนะ เช่น รถประจำทาง และรถไฟฟ้าเข้ามา ทำให้ความคิดหลักที่เกี่ยวกับความหนาแน่นของคนลดความสำคัญลงไป มีการใช้เส้นลากเป็นโครงสร้างคนอย่างง่าย ๆ

แต่ยังคงแสดงออกของอารมณ์ส่วนตัวไว้อย่างเดิม สีที่ใช้ค่อนข้างแห้งและหม่นหมอง พื้นหลังข้าพเจ้าต้องการให้เป็นบรรยากาศที่ขัดแย้งกับสีของคนที่หม่นหมอง จึงใช้สีแดงผสมกับสีส้มเพื่อเพิ่มความรู้สึกร้อนอัดอั้นเน้นย้ำความรู้สึกหดหู่ของคน โดยให้ทั้งสองอย่างควบคู่กันไป แต่กลับทำให้สีในงานบังคับให้อยู่ในโทนเดียวกัน ทั้งภาพมีเพียงสีฟ้าและเขียวปนเทาที่ทำให้งานลดความน่าเบื่อหน่ายลงบ้างเพียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2 นี้จะเห็นการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาในการวางองค์ประกอบอย่างชัดเจน เป็นแนวทางไปสู่งานชิ้นปัจจุบัน มีการเพิ่มจำนวนคนในชิ้นแรกและชิ้นต่อ ๆ ไป ในภาพร่างที่ 1 นี้การนำเส้นประมาใช้อยู่และเพิ่มมากขึ้น ความหมายยังคงเป็นเรื่องของเวลาเช่นเดิม มีการนำรูปทรงของ "ดวงตา" ซึ่งเกิดจากเส้นจัดวางอย่างโดดเด่นอยู่ทางขวาของภาพในภาพร่างชิ้นนี้ "ดวงตา" ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงการมองของผู้คนที่เหม่อลอย ไร้การเหลียวแลเพียงเท่านั้น ไม่มีความหมายอื่นอีก ส่วนรูปทรงคนที่เป็นจุดเด่นเริ่มเพิ่มจำนวนและกระจายอยู่

อย่างชัดเจน เส้นที่รุนแรงด้วยการขีดขีดด้วยปากกามากขึ้น เพื่อเพิ่มการแสดงออกในทางอารมณ์ให้ชัดเจนขึ้น ขณะที่สียังคงความร้อนแรง อบอ้าว และเพิ่มสีสรรที่สดใสบางส่วน เพื่อความงามทางองค์ประกอบเพียงอย่างเดียว

ภาพร่างที่ 2

ข้าพเจ้าเริ่มมีความสนใจในการจัดเน้นของคนในภาพร่างที่ 1 ของชุดนี้กลับมามุ่งเน้นไปที่ตรงจุดที่ผู้คนแออัดและมุ่งประเด็นหลักเข้าไปที่คนมากขึ้น และจับคนเป็นกลุ่มมาแสดงออกปฏิกิริยาที่มากขึ้น เช่น นั่งรถประจำทาง เดิน ก้มยื่นโหนรถ เป็นต้น

ตามข้อมูลที่ได้สัมผัสมาได้และเริ่มมีการขยายตัว คนในส่วนมุมขวาล่างเป็นภาพใบหน้าครึ่งตัวแล้วจึงนำภาพใบหน้าคนเข้าไปจัดเน้นไว้ เพื่อสื่อถึงความรู้สึกที่อัดแน่นภายในจิตใจคนที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ รวมถึงตัวข้าพเจ้าเองด้วย แต่ขนาดและสัดส่วนของรถประจำทางในชิ้นนี้ทำไม่ได้มันดีนัก ในภาพร่างที่ 2 นี้จะสังเกตได้ว่าภาพ "ดวงตา" ที่นำมาใส่ในงานจะอยู่ในตำแหน่งเดียวกับล้อรถ ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงการเดินทางเพื่อเฝ้ามองดูความเป็นไปของกรุงเทพฯ ฯ เพราะข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเอกลีลาเป็นเอกลีลาที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกลีลาทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้ากำลังเป็นผู้เฝ้ามองและบันทึกบางสิ่งบางอย่างของกรุงเทพฯ ในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต
ข้าพเจ้า และตรงจุดนี้จะสังเกตเห็นได้ในภาพร่างชิ้นต่อ ๆ ไป

ภาพร่างที่ 3

ภาพร่างที่ 3 นี้ความเคลื่อนไหวในงานมีมากขึ้นจากลักษณะอาการของคนๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นมา
ข้าพเจ้ายังคงต้องการการอัดแน่นของใบหน้าที่อยู่ในตัวคน เพื่อสื่อถึงความอัดแน่นตามความคิด
ของข้าพเจ้าให้คงไว้ มีการทำให้อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิและอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยจริงจังขึ้น แต่ก็
ยังทำได้ไม่ดี เพราะสัดส่วนของรถประจำทางที่ใหญ่โตเกินจริง เพราะอยู่ในระยะไกล ลีลา
เริ่มทึมทึมเป็นบรรยากาศของยามเย็นในช่วงที่บนท้องถนนการจราจรคับคั่งไปด้วยผู้คนที่ยัง
มีการให้น้ำหนักที่แตกต่างกันของคนที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยการให้เส้นสีขาวสลับเส้นสีดำ เส้น
Drawing ที่รุนแรงยังคงมีอยู่ในงานแต่ในภาพร่างชิ้นนี้เส้นที่รุนแรงสื่อถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าที่
มีต่อสภาพแวดล้อมและผู้คนมากขึ้น

ภาพร่างที่ 4

ในชิ้นนี้จะเห็นการเปลี่ยนแปลง
ของขนาดของคนและรถประจำทางมาก
ขึ้น เพื่อระยะและมิติในงานที่ชัดเจนการ
ใช้คนหลายคนในหลายอากัปกิริยาซ้อน
กัน ในจุดเด่นเริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นการ
ใช้คนเพียงคนเดียว แต่มีหลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหวซ้อนกัน เช่น ก้มหน้าไปจนกระทั่งเงยหน้า หรือหันทางซ้ายมาเป็นทางขวา เป็นต้น ในขณะที่คนตรงกลางภาพให้ความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงในภาพ เพราะมีเพียงตัวเดียว จำนวนของรถประจำทางลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด สถานที่ต่าง ๆ ลดความสำคัญลง ธงชาติไทยอยู่ในตำแหน่งที่ไม่มี ความงามพอที่จะสื่อถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการได้

ภาพร่างที่ 5

หลังจากภาพร่างชิ้นที่แล้วจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการวางองค์ประกอบอีกครั้งในชิ้นนี้ โดยเน้นไปที่เรื่องของคนกับการจราจรการเดินทางอย่างชัดเจนยิ่งกว่าที่ผ่านมาโดยปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ ให้เป็นมุมมองที่แคบเข้ามา มีระยะการมองที่กระชั้นชิดมากขึ้น ขนาดของคนชัดเจนขึ้น เส้น

รอบนอกที่รุนแรงยังคงมีอยู่แต่ลดน้อยลง จะเน้นการแสดงออกทางสีและร่องรอยที่แปร่งมากกว่าเดิม มีการนำโครงสร้างของสถานที่ สำหรับรถประจำทางมาใช้ทำทางของคนแสดงออกอย่างชัดเจนถึงการรอคอย ความเบื่อหน่ายอึดอัด และไร้ชีวิตชีวา จากภาพร่างชิ้นที่ 1 ในชุดที่ 2 ที่มีความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับภาพสะท้อนกลับมาอีกครั้ง ในภาพร่างชิ้นนี้แต่อยู่บนตำแหน่งของป้ายโฆษณาบนทางเท้า ซึ่งจะมีความชัดเจนทางความคิดมากขึ้น บรรยากาศ เน้นความรู้สึกอึดอัดรุนแรงจากจินตนาการของข้าพเจ้า จำนวนของการซ้อนกันของรถประจำทางลดลงมีการผลัดกระยะโดยการใช้โทนเทาเข้าช่วยในงาน

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 นี้มี 2 ชิ้น และมีการพัฒนารูปแบบการวางองค์ประกอบแบบระยะใกล้และเริ่มปล่อยระยะหลังให้ไกลมากขึ้นจากการเพิ่มจำนวนคนที่มีขนาดเล็กลง คนในจุดเด่นทางขวาของภาพเป็นเพียงเส้นสีขาวง่าย ๆ เพราะต้องการสื่อถึงสภาพจิตใจที่รอคอยเป็นเวลานานจนรู้สึกกลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมคงเหลือเพียงเส้นที่รู้สึกว่าเป็นคนยืน หรือนั่งอยู่ และจุดเปลี่ยนแปลงที่กล่าวไปแล้วเกิดขึ้นในภาพร่างที่ 2 เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในสถานที่เดียวกันจนเวลาล่วงจากกลางวันสู่กลางคืน ทำให้รู้สึกสนใจตรงจุดนี้ เพราะพบว่าจะกลางวันหรือกลางคืน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นยังคงเป็นเช่นเดิม การจราจรติดขัดเช่นเดิม ผู้คนรอคอยเช่นเดิม ข้าพเจ้าจึงแบ่งงานออกเป็น 2 ส่วน โดยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้สีที่แตกต่างกันในส่วนกลางคืน จะเป็นสีของแสงไฟในยามค่ำคืนมีเส้นสีดำพาดผ่านคนในลักษณะต่างตรงนี้ ข้าพเจ้าได้ความคิดมาจากแสงไฟรถที่สาดส่องผ่านวัตถุ เช่น เสไฟฟ้า ลูกกรง แล้วเกิดเป็นเงาพาดผ่านร่างกายคนขณะที่รถคอยรถหรือเดิน หรือนั่งอยู่ ในช่วงกลางวันเป็นสีที่สดใสขึ้น และมีเส้นสีขาวพาดผ่านตัวคน ซึ่งเกิดจากแสงแดดส่องผ่านวัตถุมาสู่สภาพแวดล้อม เช่น กัน จึงนำมาสื่อในงาน

ภาพร่างที่ 1

ภาพร่างที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างที่ 1

ภาพร่างที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 4 นี้เป็นภาพร่างชุดสุดท้ายของการศึกษา ข้าพเจ้ายังคงสนใจช่วงเวลากลางวันกลางคืนจึงพัฒนารูปแบบ ภาพร่างในลักษณะของการแบ่งเป็น 2 ส่วน แต่มุมมองเริ่มไกลกว่าชุดที่ผ่านมาและมีการมองเป็นมุมมองเข้ามาช่วยอีกทั้งยังมีการใช้หลักทัศนียภาพ (perspective) เข้ามาในงาน เนื่องจากภาพร่างมีจำนวนน้อย ข้าพเจ้าจึงนำทั้ง 2 ชั้นมาผนวกเข้าด้วยกัน โดยเชื่อมต่อส่วนกลางคืน ทำให้เกิดโครงสร้างใหม่มีความน่าสนใจขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่นำมาขยาย

ชุดที่ 1

ภาพร่างที่ 3

เนื่องจากองค์ประกอบศิลป์ โดยรวมแล้วมีความเป็นเอกภาพมากกว่าชิ้นอื่น และตรงตามจุดมุ่งหมายของข้าพเจ้า คือ มีความรู้สึกอัดอั้นแน่นทั่วทั้งภาพ จึงนำมาขยายเป็นงานศิลปนิพนธ์

ชุดที่ 2

ภาพร่างที่ 5

เป็นภาพร่างที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางความคิด และการวางองค์ประกอบ ซึ่งมีความแตกต่างกับภาพร่างชุดแรกเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ ยังต้องมีการแก้ปัญหาที่ร่องรอยที่แปร่ง ในขณะที่ปฏิบัติงานจริงและปัญหาที่ต้องทำให้ตรงกับความคิดและความรู้สึก คือ ความอัดอั้นของผู้คนจึงแก้ไขเปลี่ยนแปลงในผลงานจริงต่อไป

ชุดที่ 3

ภาพร่างที่ 2

ด้วยมุมมองที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง จากการนำหลักทัศนียภาพ (Perspective) มาใช้มากขึ้น ช่วยให้งานดูมีระยะมิติที่อิงความจริง รวมถึงลักษณะการแบ่งงานออกเป็น 2 ส่วน ช่วยให้งานมีความน่าสนใจมากขึ้น แต่ยังมีข้อผิดพลาดในบางแห่งซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสมควรแก้ไข จึงแก้ไขเปลี่ยนแปลงในขณะปฏิบัติงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 4

ภาพร่างที่ 1 + 2

ความคิดในการผนวกภาพร่างเข้าด้วยกัน เกิดขึ้นมาจากเวลาที่จำกัดในการทำงาน พร้อมกับภาพร่างที่ยังขาดความสมบูรณ์ ถึงแม้จะนำมารวมกันแล้ว ยังไม่เกิดความสมบูรณ์ที่สุด แต่ก็ทำให้เกิดความน่าสนใจขึ้นมาในตัวเอง ซึ่งค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง จึงนำมาขยายเป็นผลงานจริงและข้าพเจ้าเชื่อว่า หากนำภาพร่างชุดนี้พัฒนาต่อไปในอนาคตจะได้ผลงานศิลปะที่มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

งานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าเป็นเรื่องราวซึ่งใกล้ตัวข้าพเจ้า และทุกชีวิตที่อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ ข้าพเจ้าเองก็นับเป็นชีวิตหนึ่งในกรุงเทพฯ ฯ ความรู้สึกหรือความคิดที่มีรวมถึงอารมณ์ปะทะขณะที่พบเจอ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ฯ ได้ถูกเก็บไว้และนำมาถ่ายทอดผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะจึงทำให้มีความหมายบางอย่างที่ลึกซึ้งต่อกระบวนการคิด และความรู้สึกแฝงอยู่ในงานบทที่ 4 นี้ จึงเป็นเนื้อหาที่สำคัญอีกบทหนึ่งในการสร้างความเข้าใจในงานของข้าพเจ้าอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เนื้อหาของผลงาน

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวของชีวิตคนกรุงเทพฯ ฯ ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอและสัมผัสเสมือนเป็นบันทึกและเตือนสติผู้คนถึงความเป็นไปในกรุงเทพฯ ฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย และนับได้ว่าเป็นมหานครที่คนหลายประเทศในโลกรู้จัก แต่กลับขาดการดูแลเอาใจใส่จากหลายชีวิตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ เป็นความรู้สึกที่หดหู่อยู่ในจิตใจของข้าพเจ้าที่ต้องการให้กรุงเทพฯ ฯ มีความน่าอยู่และมีคุณค่าให้ชาวต่างประเทศต้องการมาเที่ยวชม มิใช่เพียงเพื่อมาเสนอความเจริญรุ่งเรืองทางวัตถุและแสวงหาผลกำไรเพียงเท่านั้น แต่ยังเกิดความรู้สึกประทับใจและรู้สึกดีกับกรุงเทพฯ ฯ กลับไปด้วย และเป็นการปลุกสำนึกความเป็นไทยให้กับคนไทยและสังคมไทยทุกสังคมที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ กลับมาช่วยกันเอาใจใส่กรุงเทพฯ ฯ ที่เป็นทั้งบ้านที่ซึ่งให้กำเนิดและเป็นแหล่งดำรงชีพให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ แต่สภาพความเป็นจริงทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเพียงความหดหู่ทางจิตใจกับสภาพแวดล้อมและความแออัดที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงเกิดความต้องการที่จะค้นหาสภาพความเป็นจริงภายในจิตใจตนเองว่าต้องการให้กรุงเทพฯ ฯ ดีขึ้นอย่างแท้จริงรวมถึงประเทศไทยด้วย

รูปแบบของผลงาน

เป็นรูปแบบจิตรกรรมถึงนามธรรมการแสดงออก โดยรับอิทธิพลจากศิลปะ Expressionism ในเรื่องของวิธีการแสดงออกและลักษณะที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกภายในที่สัมผัสกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของข้าพเจ้าเอง ผ่านการประกอบกันของรูปทรง เส้น สี น้ำหนัก และที่ว่าง เพื่อให้เข้าใจถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้าตั้งแต่ช่วงวัยเด็กที่ข้าพเจ้าเริ่มรู้จักและสัมผัสกับกรุงเทพฯ ฯ จนถึงปัจจุบันที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัยและเผชิญกับความรู้สึกแบบต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ฯ เสมือนเป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ในอีกรูปแบบหนึ่งของกรุงเทพฯ ฯ เพื่อให้ชนรุ่นหลังเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและแก้ไขไปจนกระทั่งประสบผลสำเร็จในภายภาคหน้าต่อไป และข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้าของข้าพเจ้า จะเป็นจุดชี้ทางสว่างแก่ผู้ที่มีความคิดริเริ่ม และมีปรารถนาอันแรงกล้าในการสร้างสรรค์กรุงเทพ ฯ ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

การจัดองค์ประกอบ

การจัดวางองค์ประกอบของผลงานของข้าพเจ้าจะเน้น ความหนาแน่นของรูปทรง และความเคลื่อนไหว โดยสร้างกลุ่มของรูปทรงคน (Figuer) ขึ้นมาจากนั้นคลี่คลายรูปทรงตามจินตนาการและความรู้สึกของข้าพเจ้า มีเส้นรอบนอกครอบคลุมอยู่ในรูปทรงเพื่อสื่อถึงความรู้สึกยึดอัดอยู่ในกรอบของสภาพแวดล้อม สีที่ใช้แสดงความรู้สึก 2 ด้าน คือ ความหม่นหมองที่ต้องทนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายและความสดใสที่ทนอยู่ได้อย่างยอมรับ และปรับสภาพให้อยู่ได้ในกรุงเทพ ฯ มีการใช้รูปทรงของสถานที่ซึ่งได้พบในกรุงเทพ ฯ แสดงเรื่องราวที่ชัดเจน

การสร้างระยะในลักษณะของภาพทัศนียภาพ (Land scape) และลักษณะของทัศนียภาพ (Perspective) ทำให้ผลงานมีความรู้สึกใกล้ไกลที่ชัดเจน มีแปร่งที่รุนแรงรองรับอารมณ์ภายในจิตใจข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี และต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์โดยวิเคราะห์ทัศนธาตุในงานแต่ละชิ้น

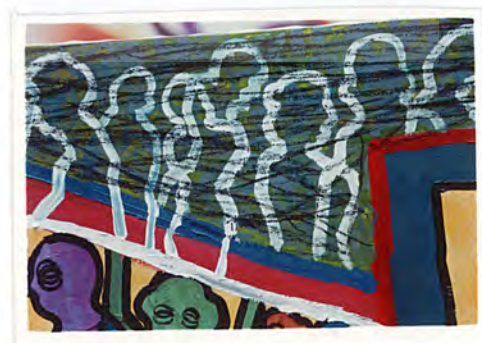
ชิ้นที่ 1

การใช้เส้น (Line)

ในงานของข้าพเจ้าเส้นมีความสำคัญค่อนข้างมาก เพราะข้าพเจ้าใช้เส้นเป็นการสื่อในการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกและใช้เป็นรูปทรงในจุดเด่น รวมไปถึงลักษณะของเส้นที่สร้างพื้นผิวด้วย เส้นที่มีความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง อีกทั้งยังบอกเล่าความรู้สึกที่ลับสนได้เป็นอย่างดี เส้นประที่บ่งบอกถึงเรื่องเวลา และการสื่อสารที่มีขึ้นตลอดเวลาในกรุงเทพ ฯ

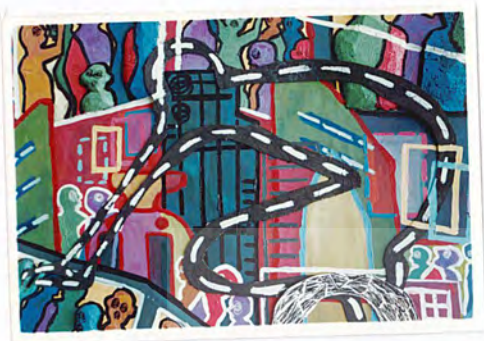

เส้นที่สร้างรูปทรง

เส้นที่แสดงออกของอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

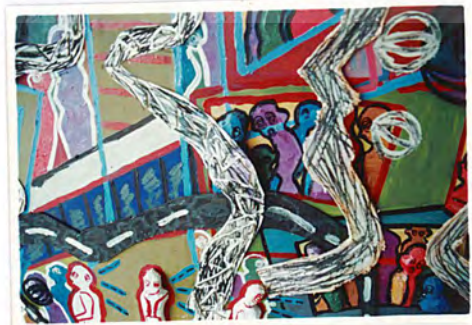

เส้นที่สื่อถึงเวลา

เส้นที่เป็นพื้นผิว

การใช้สี (Colour)

ในชั้นแรกนี้สียังไม่สื่อความหมายที่ข้าพเจ้าต้องการมากนัก ยังเป็นระนาบสีแบนเรียบ และที่แปร่งที่จางใจให้เกิดเป็นพื้นผิว อารมณ์ของสียังคงแสดงออกได้ไม่เต็มที่ที่มีสีที่สดใสเกินกว่าที่ข้าพเจ้าต้องการ แต่ก็มีสีหม่นปนอยู่บ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Form)

รูปทรงที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นรูปทรงคน ที่ข้าพเจ้าคิดคล้ายจากความเป็นจริงเหลือเพียงความรู้สึกที่มาจากจิตใจของข้าพเจ้าผนวกกับจินตนาการ รูปทรงของสถานที่ต่าง ๆ เช่น อาคาร ที่อยู่อาศัยหรือรูปทรงของรถประจำทาง ข้าพเจ้าคิดคล้ายให้กลมกลืนกับรูปทรงหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิวและวัสดุ (Texture)

พื้นผิวที่ขรุขระส่วนหนึ่งเกิดจากร่องรอยที่แปร่งและการใช้สีหนาจับเป็นก้อน อีกส่วนหนึ่งเกิดจากวัสดุที่นำมาปะติด เช่น กระดาษชิ้นที่นำมาตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วติดกับชิ้นใหญ่ลงสีและขีดด้วยแท่งถ่านสีดำ (Crayon) ทำให้เกิดความรู้สึกที่ขรุขระที่ต้องการ สื่อถึงอุปสรรคหรือความอึดอัดที่อยู่รอบตัวและพื้นผิวที่เกิดจากการใช้โฟมตัดเป็นรูปทรงคน เพื่อเพิ่มมิติและความน่าสนใจในงาน นอกจากนี้ยังมีกระดาษปะติดลงบนโฟมที่ตัดเป็นตัวคน ยังมีส่วนพื้นผิวที่เรียบเพื่อขัดแย้ง กับพื้นผิวที่ขรุขระทำให้งานมีความกลมกลืนและมีเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างในที่นี้ไม่ได้เป็นที่ว่างที่แท้จริง แต่เป็นการวางลง เพราะเป็นส่วนที่มีเส้นสีรูปทรงอยู่ด้วย แต่คงความรู้สึกถึงการเชื่อมต่อกันของที่ว่างและยังทำหน้าที่เป็นเพลนสี ในส่วนที่เรียบด้วยที่ว่างในงาน ในงานชิ้นนี้จึงเป็นเพียงความรู้สึกจากจินตนาการเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ดังในรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการวิเคราะห์ทัศนธาตุชั้นที่ 2,3 และ 4 จะกล่าวสรุปโดยรวมเพราะไม่มีวัสดุเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นการทำงานโดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน (Oil paint) ซึ่งแตกต่างกับชั้นแรกที่มีการใช้วัสดุ เข้ามามีส่วนในงาน

การใช้เส้น (Line)

เส้นที่รุนแรงเป็นการแสดงออกด้วยอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า ขนาดที่แตกต่างกันของเส้นทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน รวมถึงระยะมิติที่ต่างกันด้วย แต่โดยรวมแล้วแต่ละอารมณ์จะอยู่ในความรู้สึกส่วนใหญ่ที่เหมือนกัน คือ ความรู้สึกที่อัดอัดรุนแรง ไม่เป็นระเบียบ อีกทั้งยังเป็นแสงและเงาที่มีมิติที่สว่าง บ่งบอกเวลากลางวันกลางคืนจากเส้นสีขาวและดำอีกด้วย

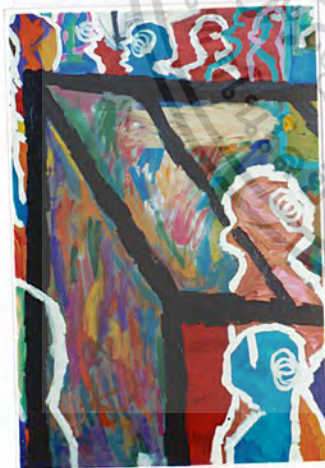
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

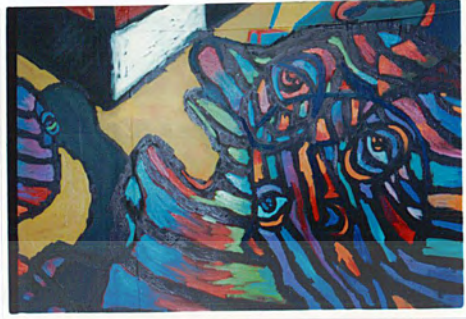
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

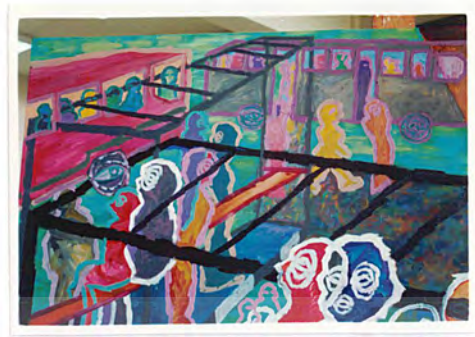
การใช้สีในงาน 3 ชั้นหลังข้าพเจ้าให้อารมณ์ความรู้สึกทำงานไปพร้อมกับภาพร่าง เพราะในบางส่วนมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปจากภาพร่าง สีบางสีข้าพเจ้านำมาผสมกันบนผ้าใบ โดยใช้พู่กันตักสีแรกแล้วระบายสีลงไป จากนั้นจึงตักอีกสีมาระบายทับ โดยใช้การแสดงออกที่แตกต่างกัน จังหวะของสีในโทนเดียวกันเป็นการยืนยันความชัดเจนของความรู้สึก และความคิดที่มีต่อตัวงานและการตัดกันของสีคู่ตรงข้าม ก็บ่งบอกอย่างชัดเจนถึงความคิดที่ขัดแย้งกับความจริงที่เกิดขึ้น เช่น สีแดงที่เป็นพื้นหลัง (Back ground) ในงานชิ้นที่ 4 ขัดแย้งกับสีเขียวของรถประจำทางอย่างสิ้นเชิง เป็นการบอกเล่าถึงความร้อนอบอ้าวของบรรยากาศกับความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า ขณะที่นั่งรถประจำทางว่ารู้สึกเย็นสบาย เป็นต้น และสียังทำหน้าที่เป็นบรรยากาศ เพื่อสื่อถึงช่วงเวลากลางวันกับกลางคืน ในงานชิ้นที่ 3 และ 4 ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

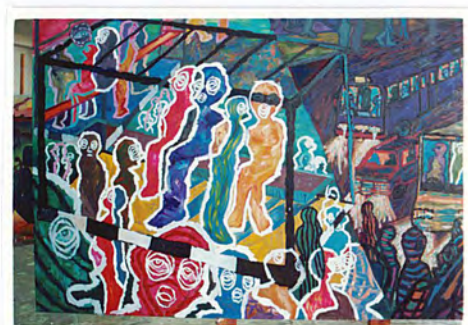

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ... ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแบ...
...ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า...
...เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

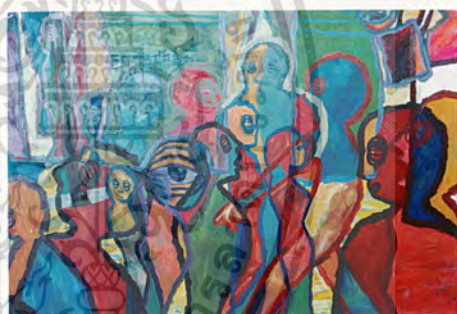

รูปทรง (Form)

รูปทรงของข้าพเจ้าเกิดจากเส้น สี การทับซ้อนของสี และการตัดવીแปรง มีการบิดเบือนรูปทรง (Distort) เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า มีการกระจายและการซ้ำของรูปทรง เพื่อให้เกิดความรู้สึกแน่นหนืด อึดอัด และความรู้สึกของสภาพแวดล้อมภายในเมืองที่ผู้คนเบียดเสียดติดขัด ข้าพเจ้าใช้ทิศทางของรูปทรงในการนำสายตาเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวและมองได้ทั่วทั้งภาพ ทำให้งานมีความลงตัวและเกิดเอกภาพ

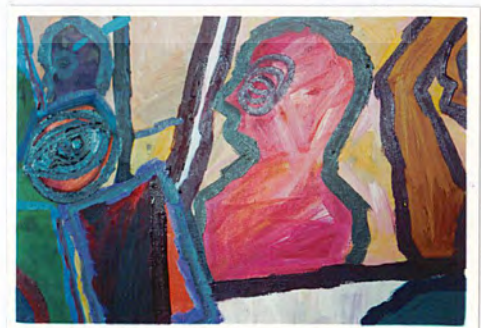
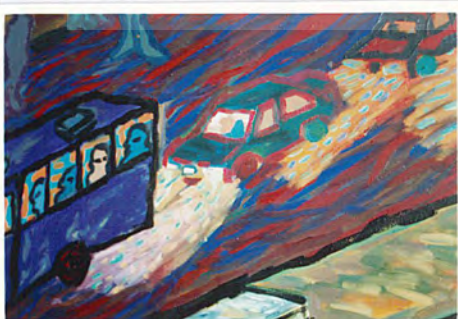
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

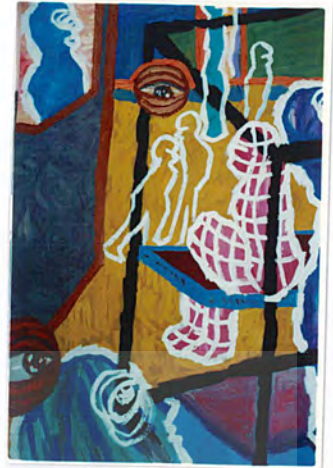
พื้นผิวจะแตกต่างจากงานชิ้นแรก คือ มีแต่ร่องรอยของทีแปรงและการป้ายสีซ้อนกันตั้งแต่ 2 สีขึ้นไป ในส่วนที่เป็นเพดานเรียบ ๆ ยังคงมีอยู่เช่นเดิม ทิศทางของทีแปรงทำให้เกิดพื้นผิวที่ต่างกัน แต่โดยรวมแล้วข้าพเจ้าคิดว่าพื้นผิวในชิ้นแรกมีความน่าสนใจในเรื่องของตัววัสดุและความหลากหลายทางวิธีการมากกว่างาน 3 ชิ้นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ว่าง (Space)

จะแตกต่างกับงานชิ้นแรกที่ว่างที่เป็นเพียงที่ว่างลง หรือที่ว่างที่เกิดจากความรู้สึกในงาน 3 ชิ้นหลังนี้ ที่ว่างลงยังคงมีอยู่ โดยการซ้อนทับกันและยังมีที่ว่างที่สามารถมองเห็นได้ เป็นที่ว่างจริงมีแต่ระนาบของสีเป็นจุดพักสายตาเพื่อสร้างความกลมกลืนในงานและเป็นบรรยากาศของงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคและวิธีการในการสร้างสรรค์

เมื่อได้ภาพร่างที่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มต่อขฟรมตามขนาดที่ต้องการและเริ่มร่างภาพ หลังจากรองพื้นด้วยสีพลาสติกสีเทา โดยใช้สี Oil pastel ร่างหลังจากนั้นเริ่มระบายสีบรรยากาศโดยรวมของภาพ และเริ่มใช้ลักษณะที่แปร่งที่ต่างกันในแต่ละแห่ง ดังนั้นวิธีการสร้างสรรค้งงานของข้าพเจ้า จะเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำงานอยู่ตลอดเวลา ซึ่งตรงตามความรู้สึกของข้าพเจ้าขณะที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ จะมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นให้แก่ปัญหาตลอดเวลา หลังจากที่ได้ลงสีโดยรวม และใช้ที่แปร่งทั่วทั้งภาพแล้วข้าพเจ้าเริ่มใช้เส้น Drawing ครอบคลุมรูปทรงต่าง ๆ ทั้งรูปทรงคนและรถประจำทาง เพื่อเพิ่มความชัดเจนของรูปทรงและเพิ่มระยะมิติในงานให้ชัดขึ้น โดยระยะใกล้ข้าพเจ้าใช้เส้นเป็นน้ำหนักเบาและขนาดเส้นที่เล็กกลง ถ้าระยะใกล้ขนาดของเส้นจะใหญ่หนา มีความชัดเจน ทั้งสีขาว สีดำ ฯลฯ ในบางแห่งมีการระบายด้วยสีพลาสติกก่อนแล้วจึงทับด้วยสีน้ำมัน เพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างความมันวาวกับความด้าน ส่วนที่ต้องรองพื้นในที่แรกให้เป็นสีเทาเพราะข้าพเจ้าไม่ต้องการสีขาวในส่วนที่ไม่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

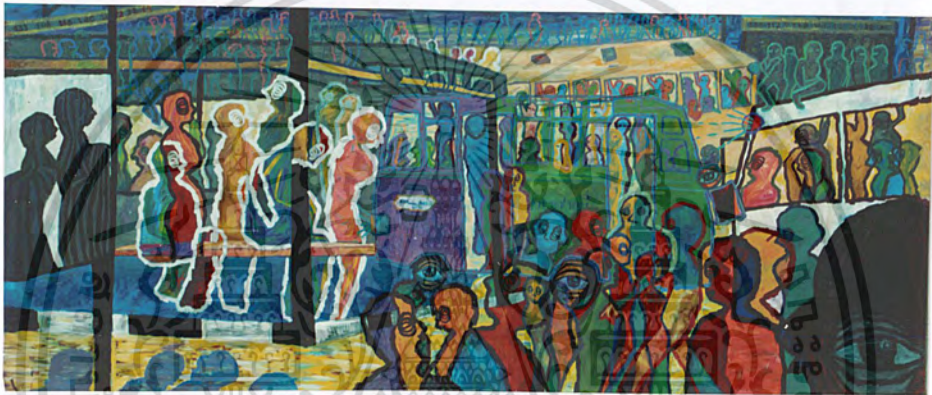
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

“ กรุงเทพฯ X ”

“ Bangkok X ”

เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

“ กรุงเทพฯ x/x/2001 ”

“ Bangkok x/x/2001 ”

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil canvas)

ขนาด 150 x 350 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

“ กรุงเทพฯ x กลางวัน x กลางคืน ”

“ Bangkok x Day x Night ”

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil canvas)

ขนาด 200 x 370 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะประติมากรรมที่ 4

" กรุงเทพฯ ๒๔ ชม."

" Bangkok x 24 hour "

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on canvas)

ขนาด 150 x 400 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ...
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าชุดนี้ เกิดขึ้นจากความต้องการสะท้อนภาพปัญหาบางส่วนในชีวิตของชาวกรุงเทพฯ ฯ ทั้งผู้ที่อยู่อาศัยและเข้ามาในกรุงเทพฯ ฯ เพื่อวัตถุประสงค์ของแต่ละคน โดยการสะท้อนภาพเหล่านี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่พบเจอสภาพการณ์ที่คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันกับข้าพเจ้า ได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและมีสำนึกในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้สภาพเหล่านี้ลดน้อยลง หรือคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในภายภาคหน้ากับชีวิตอีกหลายชีวิตที่ต้องเผชิญกับปัญหาเดียวกัน ผลงานของข้าพเจ้าจึงมีลักษณะคล้ายบ้านที่กของกรุงเทพฯ ฯ ในแง่มุมของปัญหาการจราจร ความแออัดของผู้คนรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่เลวร้าย โดยเน้นหนักที่การเดินทางสัญจรไปมาของคน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ฯ แสดงออกโดยผ่านทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Element) ใช้เทคนิคสื่อผสม ในงานชิ้นแรกและสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ ในงาน 3 ชิ้นหลังตามอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริงและภาพจากจินตนาการของข้าพเจ้าที่มีต่อกรุงเทพฯ ฯ ผลการแสดงผลออกโดยรวมเป็นที่น่าพึงพอใจและตรงตามวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้า ปัญหาที่เกิดจากการต่อเฟรมใช้เอง การร่างภาพบนเฟรมที่มีขนาดใหญ่ ทำให้การคำนวณขนาดสัดส่วนของรูปทรงผิดพลาดถูกแก้ไขโดยการฝึกฝนและสร้างความชำนาญในการสร้างสรรค์ จากการร่างภาพแม้ระยะเวลาจะน้อยกว่าที่ควร แต่ปัญหาเหล่านี้ก็กลายเป็นเพียงจุดเล็กน้อยในการนำเสนอผลงานของข้าพเจ้าเท่านั้น

และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้าจะมีส่วนช่วยให้ผู้ที่สนใจงานศิลปะเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ต่อไปภายภาคหน้า เช่นเดียวกับตัวข้าพเจ้าที่ค้นพบแนวทางสร้างสรรค์ใหม่แบบฉบับของตน